

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

PAPRIKA UIT AFRIKA

Een klucht in vier bedrijven

door

1880

Kamiel Kemels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.2227

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PAPRIKA UIT AFRIKA* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1994/0220/072
ISBN- 978- 90-385-03509

© 1994 Toneelfonds J. Janssens/Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames - 6 heren)

Roger Van Reeth, bedrijfsleider

Maria, zijn vrouw

Sanne, hun dochter

Ludovic, hun zoon

Clementine, zus van Roger

Albert, haar man

Ammedee, Afrikaanse inboorling

Miss Boeloe Boeloe, Afrikaanse inboorlinge

Lamoemba, Afrikaanse inboorling

Padré Ferdinand, pater

Daisy, stewardess

en...

Chitta

1880

DECOR

Alle bedrijven spelen zich af in een houten negerhut; ergens in de Afrikaanse jungle. Rechts voor deur badplaats; rechts boven achteraan opening slaapkamer (met houten ladder). Links vooraan deur keuken. Fond midden dubbele uitgang zonder deuren; fond links vensteropening. Verder rechts achter tweepersoonsbed; links voor primitieve tafel en stoelen.

E E R S T E B E D R I J F

Op een zwoele zomeravond ergens in de Afrikaanse jungle...

(Wanneer het doek opgaat staat er niemand op de scène; na een tijdje komt miss Boeloe Boeloe uit de keuken met lakens en een dun deken; ze begint al neuriënd het bed te maken... Terwijl ze bezig is komt Chitta (een aap) even door het raam gluren, zonder opgemerkt te worden, verdwijnt dan weer... na een tijdje...)

BOELOE : ...Lamoemba!!!

LAMOEMBA : *(vanuit keuken)* ...Jaaa!! *(met vrouwelijke mannenstem)*

BOELOE : Jij bijna klaar in keuken?? Dadelijk mensen van Belgica hier zijn!!!

LAMOEMBA : *(vanuit keuken)* ... Zeg, ikke maar twee "pollekes" hebben... ikke kan niet vlieg!

BOELOE : *(Tot zichzelf met de nodige gebaren)* ... natuurlijk kan jij niet vlieg... uw vleugeltjes averechts aan uw rompje staan... *(Maakt duidelijk dat hij onhandig is; werkt dan gewoon verder)*

(Sanne komt stil binnen; zij is hoogzwanger... klopt op Boeloes schouder dewelke flink schrikt.)

BOELOE : Aah! Sanne... jij mij wreed doen schrikken!

SANNE : Stil nu maar, ik kwam in de rapte nog eens kijken of alles in orde is tegen dat mijn ouders hier aankomen...

BOELOE : Jij mogen gerust zijn; ikke bijna klaar met bed, en Lamoemba ook dadelijk klaarkomen in keuken... uw mama en papa mogen koom; alles o.k. zijn.

SANNE : ...en de hut hiernaast?

BOELOE : Oh, die al lang proper zijn, maarre... wie daar blijven logeren?

SANNE : Mijn tante Clementine en nonkel Albert.

BOELOE : Clementine? Zij zus van uw moeder zijn?

SANNE : Nee, zij is de zus van mijn vader en tevens de enige tante die ik heb... mijn moeder was enig kind bij haar thuis.

BOELOE : Jullie in Belgica kleine families hebben; wij hier beter ons best doen, ikke hebben twaalf zussen en vijf broers...

SANNE : Amaai... dan zal uw moeder ook niet dikwijls rustig met haar armen over mekaar gezeten hebben...

BOELOE : (*glimlach*) ...Nee, met haar benen ook niet... hihhi... onze ouders zo geen middelen hadden om voor te behoeden... zij altijd prijs hadden...

SANNE : Zwijg stil; ik laat me één keertje gaan en ik heb de hoofdprijs... (*wrijft over haar buik*) ...of beter gezegd de buikprijs...

BOELOE : Ikke dat weten; jij en Ammedee met z'n twee in bos gaan wandelen, en met drie teruggekomen... hihi...

SANNE : Ssst, niet zo hard, mijn ouders zouden in de buurt kunnen zijn; en zij mogen het nog niet weten!

BOELOE : (*verwonderd*) ...ikke niet verstaan... jij hen toch naar hier laten koom om het hun te vertel?!

SANNE : Inderdaad, maar... ik wil het eerst stilletjes aan tante Clementine vertellen...

BOELOE : Waarom als ik mag vraag?

SANNE : Luister, mijn tante is een ongemanierde en ruige vrouw; maar ze heeft een hart van goud... ze is veel soepeler dan mijn ouders wat betreft sex en van die dingen... Zij zal naar mij luisteren en me proberen te helpen...

BOELOE : Uw ouders dan niet luisteren?? Zij toch blij moeten zijn met kleintje in jouw buik?!

SANNE : (*ernstig*) Blij!!... Als ik hen vertel dat ik zwanger ben zullen ze kwaad worden; en als ik vertel dat het van een neger is worden ze woedend... en het onweer zal pas echt losbarsten als ik over trouwen begin... Op zulke momenten breekt onze pa door de geluidsmuur met zijn stem!

BOELOE : Ikke weeral niet verstaan... wij negers toch ook mensen zijn met oor en poot... uw kindje wel gezond zijn zal!

SANNE : Daar twijfel ik niet aan, miss Boeloe; ik zie jullie allemaal graag, en vooral mijn verloofde Ammedee... Hij is de man waarmee ik wil leven... samen ons kind opvoeden... Bij hem voel ik me gelukkig...

BOELOE : Jij bent gelukkig... waarom ouders dan niet?

SANNE : Je moet weten dat mijn ouders tamelijk rijk zijn; ze hebben in België een familiebedrijf uit de grond gestampt, hetwelk een goeddraaiende zaak is... en om het nu kort te houden: zij dromen ervan dat ik samen met mijn broer die zaak zou overnemen... en daarna zou trouwen met een man van standing.

BOELOE : Standing?? Wat dat zijn?

SANNE : Wel... euh... hoe moet ik dat duidelijk maken... Dat zijn veelal mensen die fier zijn op zichzelf... die zo over straat wandelen... (*Stapt overdreven fier door hut.*)

BOELOE : Oh, ikke dat kennen... wij dat "dikke nek" noemen... maar... jij nu zwanger van Ammedee... jij nu toch met hem trouwen?

SANNE : Natuurlijk, trouwens... ik heb lak aan al die standing... het is juist daarom dat ik - tegen de wil van mijn ouders - naar hier ben gekomen om twee jaar als vrijwilligster les te geven aan de minderbedeelden...

BOELOE : Ikke dat weten, jij lief meisje zijn... jij onze kindjes leren lezen... spijtig dat twee jaar bijna om zijn.

SANNE : Als alles verloopt zoals ik het gepland heb, zou ik nog een tijd hier blijven, en zo vlug mogelijk trouwen met Ammedee... maar daar stelt zich dus het probleem: ik moet mijn ouders kunnen overtuigen... en die mensen komen nietsvermoedend naar hier, zogezegd op vakantie...

BOELOE : Dan wij het hen naar de zin moeten maak; wij hen leggen met hun "poeppekes" in de boter.

SANNE : Dat zal niet gemakkelijk zijn, je moet weten dat die mensen heel wat luxe gewend zijn...

BOELOE : Hier toch alles zijn wat zij nodig hebben!

SANNE : Ik hoop het, maar ik heb zo'n vermoeden dat zij hun hotel wel anders hadden voorgesteld.

(Plots komt Padré Ferdinand binnengelopen; hij is een zeer onverzorgde missiepater... Hij is duidelijk naar iets op zoek.)

PADRE : Alarm!! Tien maal alarm! Mijne vogel is gaan vliegen... ik bedoel mijn beest... mijn Chitta!! (*paniekreacties*)

BOELOE : Uwe Chitta? Jij toch niet bedoelen... (*verwijst glimlachend naar padrés gulp.*)

PADRE : Neenee, Chitta is mijn aap, ik heb hem vorige maand bevrijd uit een stropersklem, en hem daarna verzorgd...

SANNE : Ik wist niet dat jij een huisdier had padré!?

PADRE : Dat wist tot nogtoe niemand, ik heb het beestje in een grote kooi gezet bij mij thuis...

BOELOE : Ocharme beestje, altijd zitten opgesloten in gevang...

PADRE : Welnee, als ik thuis ben mag hij eruit; dan leer ik hem truukjes en manieren, het is zowaar mijn grootste hobby geworden.

SANNE : Manieren leren?? Van u??

PADRE : Jaja, hij is al zeer menselijk geworden... hij kan al met twee pootjes eten; in een bed slapen en zelfs op het potje gaan.

SANNE : Jawatte, dat lijkt mij een slim dier...

PADRE : Een beetje te slim vrees ik, hij heeft zelf zijn kooi opengebrouwen en is er vandoor gegaan...

BOELOE : Hij wel zal terugkoom om te eet... of misschien om te gaan op het potje.

SANNE : (*grappig*) Ah ja, zo'n slimme aap kan het zich niet "permitteren" om zomaar tegen een boom z'n "commiskes" te doen... Zie dat ze hem oppakken voor openbare zedenschennis... hihhi...

BOELOE : Dat een "goei" zijn... (*ondertussen klaar met bed maken*) Ikke die aan Lamoemba gaan vertellen... hihhi... (*afkeuken*)

SANNE : Maak u maar geen zorgen padré; Chitta zal wel terecht komen.

PADRE : Waarschijnlijk wel; het is alleen maar te hopen dat hij nergens apenstreken gaat uithalen... (*Wil afgaan inkom*)

SANNE : (*roept hem terug*) Padré, vooraleer je verder gaat zoeken... euh... jij bent onze afspraak toch niet vergeten hé?!

PADRE : Nee, van zodra jouw ouders hier aankomen, zal ik met hen wel eens komen praten... hen voorbereiden op de grote schok.

SANNE : Nog niets verklappen hoor... ik bedoel...

PADRE : Wees gerust, ik vertel hen alleen wat voor een toffe dochter ze hebben; de blijde boodschap moet je morgen zelf verkondigen... Ik ga nu maar verder op apenjacht... salu... (*af inkom*)

SANNE : *(ogen ten hemel)* Vaderke van hierboven, help mij alstublieft heelhuids door deze situatie komen... en mijn Ammedee ook... *(kijkt op horloge)* Oei, zo laat al... ik moet er dringend vandoor... *(af inkom)*

BOELOE : *(komt lachend uit keuken)* Chitta... hihi... dat mooie naam zijn voor aap die op pot kan gaan... hihi... *(af inkom)*

(Er stopt buiten een wagen. Het zijn Roger en Maria die aankomen. Wanneer ze binnenkomen trekken ze beiden een pijnlijke grimas. Ze zijn stijlvol gekleed, doch door de helse rit staan hun zonnehoeden en brillen schuin op hun hoofd... Ze zijn als het ware door mekaar geschud.)

ROGER : *(pijnlijk)* Amaai amaai, ik voel me net de bultenaar van Parijs; mijn heel lichaam staat vol builen en knotsen van 't naar hier rijden...

MARIA : Wat wil je met zo'n voorhistorische jeep... en dat noemen ze dan een taxi... zelfs de Flintstones hebben een betere wagen!

ROGER : Dat is het ergste niet, maar hetgeen ze hier dan openbare weg durven noemen... ocharme mijn zolen... als de 'coureurs' van Parijs-Roubaix zo'n weg moesten zien liggen verkochten ze direkt hun fiets en gingen allemaal in omstandigheidsverlof!

MARIA : Zeg eens, waarom zouden ze hier gestopt zijn, zo in 't midden van dit huttdorp? Ik dacht dat ze met ons rechtstreeks naar het hotel reden...

ROGER : *(droogjes)* Weet ik veel, de veringen van hun jeep zullen op adem moeten komen zeker...

MARIA : En warm dat het hier is, ik krijg hier nauwelijks adem... hopelijk is er in 't hotel airconditioning.

ROGER : Ik vraag me af of ons Clementine en haar man al onderweg zijn; zij moesten wachten op de volgende taxi.

MARIA : Onze Ludovic is toch bij hen gebleven, die zal alles wel regelen, die kent tenminste zijn talen en manieren, wat van jouw zuster niet kan gezegd worden!

ROGER : Maria alstublieft, voor die ene keer dat mijn familie eens mee op reis komt, moet je niet moeilijk doen.

MARIA : Ik doe niet moeilijk; maar vind jij het normaal dat die zus van jou met krulspelden in haar haar op reis gaat, en om het kwartuur een sigaret rolt of op

toebak zit te knabbelen?

ROGER : Ik weet het, ons Clementine doet soms wat raar, maar voor de rest is dat toch een braaf mens...

MARIA : Dat kan zijn, maar toen ze in het vliegtuig haar valse tanden in een glas water legde, had iedereen gedaan met eten en drinken... nog nooit was ik zo verlegen!

ROGER : Dat zal wel beteren...

MARIA : Hopelijk... ik begrijp nog altijd niet waarom ons Sanne die twee ook heeft uitgenodigd?

ROGER : Dat zal wel allemaal zijn redenen hebben, misschien heeft onze dochter wel goed nieuws voor ons... bijvoorbeeld dat ze direkt mee naar huis wil.

MARIA : Was dat maar waar... (*zuchtend*)

(*Daisy komt binnen inkom, zij is een opgewekt meisje in stewardess kledij; draagt valiezen van Roger en Maria, plaatst deze op de grond.*)

DAISY : Goedenavond samen, mijn naam is Daisy, van het reisbureau "Vlieg er eens uit". Ik veronderstel dat jullie de ouders zijn van Sanne Van Reeth?!

ROGER : (*droogjes*) Inderdaad, ik ben haar vader, of beter gezegd hetgeen ervan overschiet na zo'n helse rit. Die 'blauwe plek' hier naast me is mijn vrouw!

DAISY : Ik begrijp wat je bedoelt, het openbaar vervoer en de wegeninfrastructuur zijn hier nog niet aangepast aan de Westerse noden, maar anderzijds geeft deze woeste omgeving het karakter weer van deze streek.

ROGER : Een wreed karakter moet ik zeggen, mijn familienaam doet er nog pijn van.

DAISY : Excuseer me voor het geleden ongemak, maar eigenlijk was ik naar hier gekomen om jullie te verwelkomen in dit hotel!

MARIA : (*schrikt*) Welk hotel????!! (*kijkt kwaad*)

DAISY : (*eveneens verrast*) Wel... euh... dit hier. Deze hut maakt deel uit van hotel 'De huttencirkel'.

ROGER : Je gaat ons toch niet vertellen dat wij in deze stal moeten logeren?!

DAISY : Het spijt me, maar jullie dochter heeft dit hotel speciaal uitgekozen omdat ze de eigenaars goed kent, alsook omdat dit het dichtst bij haar werk is gelegen...

ROGER : Ons Sanne? Dat die wacht tot straks!

DAISY : Ik vermoed dat jullie dochter morgen pas zal komen, ze moest vandaag nog avondles geven aan enkele volwassenen.

MARIA : (*kwaad*) Morgen! Roger, je kan doen wat je wil, maar ik blijf hier niet overnachten. Ik wil airconditioning en roomservice... en een wekdienst...

DAISY : Het spijt me nogmaals mevrouw, zulke luxehotels zijn hier nergens in de omtrek te vinden, maar ik ben er van overtuigd dat het aanwezige personeel al het mogelijke zal doen om het jullie naar de zin te maken.

ROGER : (*droogjes*) Allez, hebben ze hier personeel? Ik dacht al dat wij morgenvroeg met pijn en boog de bush moesten intrekken om ons middageten bij elkaar te schieten...

DAISY : Nee nee mijnheer, kijk... (*gaat tot bij bel die naast de inkom hangt*) ...hier hangt een belletje; als je daar mee rinkelt zal er onmiddellijk iemand van het personeel te uwer beschikking staan!

ROGER : Tja, hier zal wel een pak volk werken in dit kasteel...

DAISY : Twee mensen, namelijk Miss Boeloe Boeloe, die kok en kuisvrouw is en dan is er nog Lamoemba, loopjongen en tevens klusjesman.

ROGER : Boeloe Boeloe en Lamoemba, dat belooft... welke taal spreken die, toch geen Boeloe Boeloes??

DAISY : Nee, hier spreekt men een soort Afrikaans Frans dialect, maar jullie dochter heeft hen Nederlands geleerd, wat zij al behoorlijk spreken.

MARIA : Zozo, ons Sanne heeft zich hier dan toch al ingespannen.

DAISY : Zeer zeker mevrouw, letterlijk en figuurlijk... ik bedoel; zij heeft hier al veel goed werk geleverd.

ROGER : Ik had niet anders verwacht van mijn dochter, ik ben benieuwd om haar te zien.

DAISY : Zij was ook blij dat jullie kwamen, morgen zal ze wel vroeg hier zijn.

MARIA : Dan zullen we toch maar hier blijven, ik wil mijn schatje ook zo vlug mogelijk zien en te weten komen wat voor heuglijk nieuws ze ons te vertellen heeft...

DAISY : Zéér heuglijk nieuws, maar dat vertelt ze morgen zelf wel... Ziezo, ik ben ermee klaar, ik ga nu naar de volgende hut, want zodadelijk komt jullie familie... (*wil afgaan*)

MARIA : Jamaar... wij weten hier nog niets staan of liggen, geeft u ons eerst geen rondleiding?

DAISY : Dat is de specialiteit van Lamoemba, hij speelt graag gids, zodus, je hoeft maar te bellen... tot morgen dan maar... (*Wil weer afgaan*)

MARIA : Morgen??

DAISY : (*in deuropening*) Ik spring morgenvroeg eventjes binnen vooraleer ik naar het dorp vertrek... voor als jullie iets nodig moesten hebben van de winkel... dag! (*Af inkom*)

MARIA : Hier staan wij nu... als twee kippen in een hok... dat ons Sanne maar vlug mee naar huis vertrekt want lang hou ik het hier niet uit!

ROGER : (*loopt na te denken*) Ik denk dat ik het snap.

MARIA : Wat valt er te snappen??

ROGER : Ik denk dat ik weet waarom ons Sanne de hele familie heeft uitgenodigd...

MARIA : Ah ja?? Vertel op!

ROGER : (*luidop denkend*) Daisy zei daarnet dat onze dochter zéér heuglijk nieuws had... welnu... volgens mij heeft ze ons naar hier laten komen om te laten zien in wat voor ellendige omstandigheden ze moet werken.

MARIA : (*onbegrijpend*) Dat is zéér heuglijk nieuws moet ik zeggen.

ROGER : Wacht... laat mij uitspreken... ik denk dat ze het hier beu is en dringend mee naar huis wil... maar om geen gezichtsverlies te lijden heeft ze ons naar hier laten komen...

MARIA : (*begrijpt er niets van*) Zeg Roger, wat sta jij nu allemaal uit te balken? Jij weet van de zon zeker?

ROGER : Nee... je herinnert je die ruzie toch nog die we met ons Sanne hadden toen ze voorstelde om naar Afrika te komen...

MARIA : Ja, wij waren daar fel tegen, maar zij wilde niks weten van onze goede raad... eigenwijs en koppig als ze soms kan zijn.

ROGER : Je begint het te snappen. Ze wil die misstap niet zomaar bevestigen... maar nu wij deze ellende met eigen ogen hebben gezien kan ze mee naar huis zonder haar trots te verliezen...

MARIA : 't Zou kunnen... en het is waarschijnlijk ook om die reden dat ze ons hier in zo'n houten barak laat logeren.

ROGER : Ja, ze heeft haar plannetje goed uitgedokterd...

MARIA : Och, het is haar al vergeven op voorhand... (*denkend*) ...en daarbij, het is toch
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

normaal dat ze mee terug wil... volgende maand wordt ze twintig jaar, hoog tijd dus om een vaste vriend te zoeken...

ROGER : Dat is waar; op die leeftijd zou ze toch al moeten weten waar de klepel hangt...

MARIA : Roger, alstublieft, je weet toch zelf dat ons Sanne wat preuts is. Als ze het woordje sex nog maar hoort ze al verlegen...

ROGER : Eigenlijk ben ik er fier op dat mijn dochter nog maagd is; tegenwoordig hoor je wel andere verhalen.

MARIA : Zeker en vast. In onze tijd vroegen de mannen bij de eerste kennismaking nog naar het meisje haar naam, maar tegenwoordig maken ze daar nog weinig complimenten over... *(bootst ruige mannenstem na)* ... pak jij de pil... o.k.... stap dan maar in mijn Porche... als mijn pint leeg is kom ik...

ROGER : Hihhi... en dan te denken dat ik vroeger niet naar de meisjes durfde te kijken...

MARIA : *(verbeterend)* Dat durf je nu dan toch, stille genieter!

ROGER : *(valt uit de lucht)* Hoe bedoel je?

MARIA : Doe nu maar niet alsof je neus bloedt. Op weg naar hier zijn we een blote negerin tegengekomen, ik dacht dat je ogen uit je hoofd sprongen!

ROGER : Maar mens, dat was geen blote!

MARIA : Ah nee, wat was dat dan wel?

ROGER : Je hebt toch zelf gezien dat dat mens twaalf kinderen bij zich had.

MARIA : Ja en dan?

ROGER : *(vrolijk)* Awel, dan was ze niet in haar blote, maar in werkkostuum... hihhi...

MARIA : Het is al goed, flauwe plezante. Laat ons liever de boel hier eens verkennen.

ROGER : Een goed idee... wacht, ik bel wel even... *(rinkelt met bel)*

MARIA : Ik ben benieuwd wat voor personeel ze hier hebben...

(Vanuit de keuken verschijnt Lamoemba; het is een verwijfd type neger, die enkel een kort strooien rokje draagt... komt snel en heupwiegend naar Roger toe.)

LAMOEMBA : *(maakt buiging)* Halloo. Mijne naam Lamoemba zijn. Ikke hier om jullie te dien! *(brede glimlach)*

ROGER : *(met verbazing)* Het is niet waar... en daar moet een mens zover voor komen...

LAMOEMBA : Ikke dat weten... jullie mijnheer en mevrouw Van Reeth zijn... uit Belgica,
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

trouwens, ikke de naam van Reet heel mooi vinden... hihhi... (*vrouwelijke handbeweging.*)

ROGER : (*gemaakt paniekerig*) Maria, geef eens vlug een 'teljoor' uit die valies!

MARIA : (*terzijde*) Hou je manieren tegen die mens, hij is toch beleefd.

ROGER : Een beetje te beleefd als je 't mij vraagt...

LAMOEMBA : Wat ikke voor u kan doen alstublieft?

ROGER : Wel... euh... mijn vrouw zou graag een rondleiding krijgen in dit hotel.

LAMOEMBA : Ooohh! Dat mijn hobby zijn, mijnheer Reet!

ROGER : Van Reeth is de naam; met een H vanachter!

LAMOEMBA : Met H of zonder, Reet altijd vanachter zijn... hihhi...

ROGER : (*tot Maria*) Daar hebben we het laatste nog niet van gezien...

LAMOEMBA : Als de mevrouw en de mijnheer wil volgen alstublieft... (*gaat richting badkamer; Roger en Maria volgen*) ... Hier kijk, door deze opening jullie komen in wasplaats...

MARIA : Wasplaats?? Je bedoelt misschien de badkamer?

LAMOEMBA : Jaaa, jullie daar kunnen was in bad en maken toilet voor spiegel, gaan gerust even kijk mevrouw... (*brede glimlach*)

MARIA : Dat wil ik zien... (*af badkamer*)

ROGER : Is hier ook stromend water??

LAMOEMBA : Zeker mijnheer; in een riviertje kortbij... daar het water stromen... (*fier, voortdurend brede glimlach*)

MARIA : (*roept vanuit badkamer*) Roger! Dat is hier prachtig geïnstalleerd!!!... Met een prachtige blauwe badkuip!

ROGER : Wacht, ik zal eens komen kijken!

MARIA : (*vanuit badkamer*) Dat is niet nodig. Ik zal de badkuip en die reuze spiegel tot daar brengen!

ROGER : (*onbegrijpend*) Wat zegt die nu??

MARIA : (*Komt uit badkamer met een klein blauw plastic kommetje en een nog veel kleiner spiegeltje.*) Alstublieft, dit is hun bad en dit hier is hun spiegelpaleis!!! (*kijkt kwaad*)

ROGER : (*ook kwaad*) Nee maar... je gaat ons toch niet vertellen dat dit de enige mogelijkheid is om ons te wassen?

LAMOEMBA : Nee nee mijnheer, hier een douche zijn ook... jullie even wachten, ikke zal ze gaan haal... (*heupwiegend af inkom*)

ROGER : (*onbegrijpend*) Waar gaat die nu naartoe??

MARIA : Weet ik veel... een douche halen... Met wat zal hij er nu weer doorkomen...

LAMOEMBA : (*Komt binnen met een houten constructie waaraan langs boven een gieter hangt, dewelke met touw en scharnier kan bediend worden; onderaan een houten kuip. Hij plaatst het geheel in 't midden van de hut.*) Alstublieft, dit de douche zijn... ikke zelf gemaakt... (*Staat fier te pronken*)

MARIA : (*Nieuwsgierig rond het toestel lopend*) Zozo, dit moet dus een douche voorstellen... kan mijnheer mij misschien uitleggen hoe dat spel werkt?

LAMOEMBA : Graag... jullie goed kijken... (*Stapt in houten kuip en trekt aan het touw, zodat de gieter kantelt; ondertussen legt hij uit*) Jullie eerst in kuip stappen... zo... oh ja, natuurlijk eerst kleedjes uitdoen... anders nat worden... (*Wil zijn rok uitdoen*)

ROGER : (*streng*) Hou je rok maar aan, 't zal zo ook wel duidelijk worden!

LAMOEMBA : Zoals u wenst... ikke er anders nikske mee inzit om mij uit te kleed... dan jullie had zwarte Piet eens in 't echt gezien... hihhi... vervolgens jullie moet trek aan dit touw tot gieter kantelt... natuurlijk eerst water in doen, anders nikske uitkomen...

ROGER : (*diepe zucht*) Ochot ochere, de Afrikaanse Einstein is geboren.

MARIA : (*ten einde raad*) Euh... Lamoemba... bedankt voor de demonstratie... doe dat... euh... ding maar terug weg...

ROGER : Als we willen douchen zullen we wel iets laten weten.

LAMOEMBA : Dat goed zijn mijnheer. Ikke zelfs jouw rug wassen, als jij dat wenst... (*pakt douche op, af inkom*)

ROGER : Ik was mijn rug zelf wel... als hij mijn rug moest wassen kan het goed zijn dat ik met een "Wienerzangknaapstemmetje" onder de douche uitkom.

MARIA : Het is wel een rare vogel, die Lamoemba... voor mij hoeft die rondleiding niet meer... al wat ik nog wens is een beetje airconditioning...

ROGER : Dan zullen wij om beurt in elkaars gezicht moeten blazen, want ik ben er zeker van dat die 'kwibus' het woord airconditioning nog nooit gehoord heeft, laat staan dat hij zou weten wat het is!

MARIA : En toch vraag ik het... mijn laatste druppel zweet is bijna verdampt.

LAMOEMBA : *(terug op)* Alles weer op plaats staan, wij nu verder gaan met leiden rond... *(wil beginnen)*

MARIA : Lamoemba... wij... euh... wij hebben genoeg gezien; de rest zoeken we zelf wel... Al wat ik nog zou willen vragen is air... euh... luchtverversing.

LAMOEMBA : De lucht verversen? *(onbegrijpend)* Hier maar één lucht zijn!

MARIA : Je begrijpt het niet; wacht... ik zal het proberen duidelijk te maken... ikke warme en zweet... euh... ikke bijna niet kunnen ademen... euh... ikke luchtcirculatie nodig... euh... wind blazen!

LAMOEMBA : Dat stinken kunnen!

ROGER : Nee slimme, mijn vrouw wil afkoelen, ze wil frisse lucht.

LAMOEMBA : Aha, jij airconditioning bedoelen... waarom jullie dat niet direkt zeggen... ikke in keuken vlug een airconditie gaan bouwen... *(af keuken)*

ROGER : God beware ons, wat zal hij nu weer in mekaar knutselen?!

MARIA : Dat blijft mij gelijk, als ik maar wat kan afkoelen...

(Buiten horen we een wagen stoppen.)

ROGER : Eindelijk, dat zal ons Clementine en haar man zijn... *(naar inkom)*

MARIA : ... en onze Ludovic ocharme, die sukkelaar zit al een hele avond met dat koppel opgescheept... *(eveneens naar inkom)*

(Tante Clementine en nonkel Albert komen binnen. Zij met krulspelden in haar haar, hij met een uit de mode zijnde kostuum.)

ALBERT : Oef, eindelijk wat rust, mijn vals gebit zit ondersteboven in mijn mond van al dat geboemel in die auto.

CLEMENTINE : *(ruige uitspraak; voelt zich aan de borsten)* Ja, mijn melk zal ook wel geboterd zijn... *(begint sigaret te rollen.)*

MARIA : Waar is onze Ludovic? Hij is toch niet uit de wagen gevallen?

ALBERT : Nee, die is nog aan 't babbelen met de bestuurder van onze taxi; die twee kunnen het goed met mekaar vinden.

MARIA : Dat is typisch onze Ludovic: wanneer hij in een ander land met een eigen cultuur komt, wil hij daar direkt alles van weten...

ROGER : (*fier*) Het is een intelligent kereltje, net als zijn vader: ik sprak op zijn leeftijd ook vlot twee talen...

CLEMENTINE : (*weet beter*) Jij! Twee talen?? Dat herinner ik me nog; jij kon je Rillaars zo goed als je dialekt... maar voor de rest was het een klein beestje!!

MARIA : Kom, laat ons daar over zwijgen, onze Ludovic zal dadelijk wel komen... en Clementine, wat vind je van dit vijf sterren hotel?

CLEMENTINE : Prachtig! Ik droom er al jaren van, om zo eens in een hut in de 'brouche' te slapen... ver weg van alle luxe!

ROGER : Dat meen je niet?

CLEMENTINE : Toch wel; ik voel me hier al thuis tussen al dat wild... en de temperatuur is hier ook ideaal.

MARIA : Pardon, vind jij het dan niet te warm??

CLEMENTINE : Bijlange niet, ik zweet al eens graag, zonder daarvoor te hoeven werken...

ALBERT : Jazeker, jullie dochter weet waar het goed is. Ik zou hier best een tijd willen blijven.

(*Ludovic komt binnen, modern zomers gekleed, bril, walkman... artikuleert fel.*)

LUDOVIC : Hallo, hier zijn we dan!

MARIA : Waar bleef je zolang?

LUDOVIC : Ik had een klein meningsverschil met de taxichauffeur...

ROGER : Een meningsverschil?? Waarover als ik mag weten?

LUDOVIC : Over het landschap, hij beweerde dat Afrika één groot oerwoud is. Welnu, uit mijn eigen studie blijkt dat dit continent terecht het werelddeel van de tropen wordt genoemd, en dat men hier een reeks aan landschappen heeft, dewelke worden bepaald door oerwouden, savannes, steppen en woestijnen. Zodoende...

CLEMENTINE : (*onderbreekt hem*) Oh nee, hij begint weer... kom Albert, we gaan onze hut zoeken...

ROGER : Jullie slapen in de hut hiernaast. Normaal gezien zal daar een stewardess op
Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

jullie wachten.

ALBERT : Dan zullen we het wel vinden... tot morgenvroeg dan maar.

CLEMENTINE : Een beetje slaap zal ons goed doen na zo'n vermoeiende reis... kom

Albert, we gaan ons tarzankostuum aantrekken... *(beiden af inkom)*

LUDOVIC : En ma, heb je al wat informatie betreffende mijn zus??

MARIA : Al wat we weten is dat ze morgenvroeg naar hier komt met heuglijk nieuws...

LUDOVIC : Morgenvroeg... dat is prima, dan kan ik nu nog een leerzame avondwandeling maken; op zoek naar wat nestvarens, dewelke ettelijke kilogrammen humus in hun bladoksels verzamelen... tot straks... *(af inkom)*

ROGER : Die zien we het eerste uur niet terug... *(geeuwt)* Ik begin ook vaak te krijgen...

MARIA : Tja, we zullen maar stilaan in onze tram kruipen, want als ik op die Lamoemba z'n airconditioning moet wachten zit ik hier morgenvroeg nog... *(met valies richting badkamer)* Ik ga me in de badkamer omkleden want hier kan iedereen zomaar binnenvallen. *(af badkamer)*

ROGER : *(Zet zich op rand van bed, trekt schoenen uit, praat in richting badkamer terwijl hij zich verder uitkleed)* Zeg Maria... ons Clementine heeft mij daarnet op een idee gebracht...

MARIA : *(in badkamer)* Dat zal wat zijn, als 't van haar komt...

ROGER : Nu onze Ludovic gaan wandelen is zijn wij hier even alleen... ik bedoel maar... wij zouden toch ook in ons tarzankostuum kunnen rondlopen... enfin... je begrijpt wel wat ik bedoel...

MARIA : *(in badkamer)* Nee Roger, daar is het veel te warm voor!!

ROGER : *(staat in zijn onderbroek)* Allez Mariake... ik ben nu in de stemming... Ik voel me juist Tarzan... *(bootst Tarzankreet na)* ...Aauuaaaauaahhh!!! *(Terwijl Roger staat te brullen komt padré Ferdinand binnen. Roger heeft Padré niet zien binnenkomen)* You Jane, me Tarzan! *(bootst nogmaals kreet na, ziet ondertussen Padré staan)* AauuuuaaaauuaaaAAAAHHH!! *(Zoekt vlug zijn broek en trekt deze achterstevoren aan)* Excuseer... ik... euh... ik had je niet zien binnenkomen...

PADRE : Ik ben het die mijn excuses moet aanbieden maar door jouw geroep dacht ik dat Chitta hierbinnen zat.

ROGER : Wie?